

махте помногъ: и не стигна ли ви първо то време грѣхѣвно, но и сегѣ пакъ притѣрате беззаконіа, хѣлите, и досады приносите единокорному Божію сынъ и приумножавате първы те хѣлы, дѣто дѣмахте, кога го обесихте на крѣстѣ а. Дойдѣ онакѣ беззаконіе, катѣ що дѣма прорѣкъ о: Всѣкаж глава въз волѣзнь: И за да не речешъ, зашто некои ѿ васъ вѣха благочестиви, и прѣстѣ, и малкъ нешо согрѣшаваша, дѣма: И всѣкое сѣрдце въз печаль. Сирѣчь всѣкой въз добротѣ на ближнаго своего ѡпечалѣваше ѿ зависть, злопомнѣніе, и гнѣвъ. И зашто то се оумножи оу васъ беззаконіе то, и изчезна ѿ всѣккы те любовьта, дѣма: ѿ ногъ даже до главы. И пакъ за да не речешъ, кой ѿ васъ беззаконѣваша: не самъ прѣстѣ о народъ, нѣ и самыи о царь, и палата тамъ: токѣ значи ѿ ногъ даже до главы, токѣ не ѣ въз нихъ мѣзоль [пріишъ] на некомъ часть тѣлесна, но всѣкко то тѣло ѣ пѣлно ѿ глава та до пѣты те глѣбока нѣмошь, болка непреодолима, недѣгъ неисцѣлимъ, и нѣма никакво хѣдѣжество, нѣ лекарство, за да вы излѣчи, нѣти да тѣри некой ѿ васъ смѣшеніе [мѣхлѣмъ], или маслѣ заради прилѣжаніе то грѣхѣвно, нѣто повѣрзки заради непокаяніе то. Земля ваша пѣста, дѣма. Сирѣчь ѡвщи те ваши земленіи тѣлесѣ чѣжди са стѣомъ дѣхъ, че са пѣлни грѣхѣве. Понѣже храмъ Божій ѣ благочестивый о человекъкъ. И пакъ слѣшай, що дѣма прорѣкъ о: Градоке ваши огнемъ пожжени: сирѣчь лѣкавн те ваши и законпрѣстѣпни соборища запалѣни са съ пламень грѣхѣвннн: зашто нѣма тамо совѣтъ Богоподражателенъ, нѣмо погѣбель, и лѣкакъства, пламень съ вѣщесткѣ лѣкаво запаленъ. Странѣ вашѣ прѣдъ вами чѣждѣи поадѣютъ: сирѣчь лѣкави те вѣсове скверныи те ваши и сѣтныи помысли катѣ чѣждѣи поадѣватъ, и запѣстѣхте: сирѣчь ѿ лѣдѣе чѣждѣи ископано ѣ ваше то сѣрдце и оумѣ ѿ злыи те дѣла, дѣто ги правите [а. ст. к. до и.] Видиши ли, ѿ ѣрване! какъ показѣва Исѣія, зашто всеконечнн вы ѣ Богъ оставили, и ѿ васъ ѡстѣпилъ?

ѣр. Прочетѣи ѡще поболе прорѣчество то, и ще найдешъ.

С. Што да найдемъ? дѣго нишо, развѣ твоѣ то ѡще поблизкѣстно разрушеніе.

ѣр. Дѣмай, да видимъ, коѣ ѣ моѣ то разрушеніе, да го познаемъ.

С. Акѣ и скаши, внимай, и слѣшай, що дѣма Богъ чрезъ прорѣкъ а: ѡстѣвится, дѣма, дѣчерь сѣиона, икъ къща въз виноградъ, и икъ ѡбѣщное хранѣлище въз вертоградъ, и икъ градъ кобемый. Прѣчее що и машъ въз тыа да ѡговѣриши? Такѣ ѣ ваше то сонмище, катѣ онѣа, дѣто седѣтъ въз колыбыи те, и кардатъ лозьта, и градиныи те, и токѣ нѣ за дѣго, самъ за плодовеи те: а катѣ се ѡберѣтъ плодовеи те, ѡстѣватъ колыбыи те, и ѡхѣдатъ въз дѣмокеи те си: и не седѣтъ кѣчь да кардатъ лозьта и дрѣвесѣта гѣлы ѿ плодовеи те. Такѣ направѣ Богъ и ваше то сонмище. Доклѣ не вѣше дошелъ Хрѣтѣсъ, и махте плодъ, и вѣше законннн, и почиташе катѣ дѣвѣръ хранѣтель на законъ а, и на лѣдѣеи те, и честнѣишии падѣръ храмъ, катѣ въз дѣрга негова сѣнь совершѣнна, гдѣто живый, иже всѣ исполнѣлн Богъ, соблюдавше вашии те племена: а катѣ ѡстанѣхте со всѣмъ без-